

VARGA MELINDA

öregség

görbe hátú
koldusasszony
a külvárosi parkban
első szerelmére gondol,
kék árok az idő a szem alatt,

messzi pávatánc
a lányság.

madártávlat

költöző madarak röpte
fekete tollal ír az égre
hieroglifákat.

acélgolyók a cseppek

az esőszemek apró acélgolyók,
átlyukasztják a bőröm,
egyre kerekesebb arca lesz az estéknek,
magunkra varrjuk
a mesterséges fényeket.

A gondolat megfürdik a Trevi-kútban

Anita Ekberg bőrébe bújt a gondolat,
kacér nővé karcsúsodott az eszme,
díva alakban járja Róma dombjait,
ha találkozik vele, téged is megbájoz,
nyughatatlan, bohó leszel, akár a március,
a rómaiak azt suttojják,
a Tevere partján sétál éjjelente,
boszorkánynak mondják, kinek
szőke fürtjeiből kötelet fon a szél,
arcára vörös csipkét ver dér,
ebédidőkor az Angyalvárban
hosszú combjait egymásra teszi,
s úgy bámul a messzeségbe,
mintha szerelemre hívná a végtelent,
s ha délután a Vatikánba téved,
Ferenc pápa elfordítja arcát a Szent Péter-bazilikában a misén,
meg ne kísértse a szent embert e földöntúli szépség,
Michelangelo újratervezi a Sixtus-kápolna falán

VARGA MELINDA (1984) Kolozsvár

az Utolsó ítélet freskóját,
s Botticelli róla mintázza meg Vénusz születését.

A gondolatnak ma melege van,
fehér sőt izzad bőre,
lihegve mássza meg a Colosseum lépcsőit,
kezet fog a császárok szellemével,
elrepít messzire egy izmos testű gladiátort,
de az oroszlánok elfelejtik megkóstolni a harcost,
kentaur-létről álmodik ma minden ragadozó.

A gondolat megmártózik a Trevi-kútban,
dús mellén fürge fény piruettezik,
bokáját csiklandozzák az apró pénzérmék,
Dionüszosz gyümölcsöt és kancsó bort nyújt felé,
Zeusz haragosan nézi, bosszút forral ellene,
Mars szerelemtől bódultan hálójába fogja,
s megígéri, lemond a háborúkról,
Közel-Kelet sebeit kötözi inkább,
teherbe ejti a gondolatot
az éj ezüst paplanja alatt.

A gondolat árnyékában ma szerelem hűsöl,
kivár, hogy magába ölelje a jóságot,
szelíd legyen, mint a folyó,
indulatait kenje be a rózsafák mézével,
így illatozzon az ölelés sziluettje
a fagyott olasz télben,
cédrusfák sarjadjanak nyomába.

GOSZTOLA GÁBOR, Kívül–Belül, 1974. k.